

Nyfikenhetsvandring 56 - Kyrkans folk lever för att bära frukt (Kyrkans folk del VII)

Bidrag från Bengt Pleijel
2006-01-01

Detta är nyfikenhetsvandring
56

Kära du, som är sugen på
frukt!

Nu har vi kommit fram till tummen i de heliga Samfunds fem fingrar. Tummen talar om Brödragemenskapen. Tummen är det finger som lättast når fram till de andra fingrarna. Tummen är också det enda finger som går att rulla, när vi vill koppla av och rulla tummarna. Nu handlar det om hur vi når fram till varandra. Tummen har så mycket att ge att den behöver två vandringar för att klara av vad den vill ge. På denna första vandring, vandring 56, kommer vi att servera ett stort härligt fruktfat. Andens frukt ligger på det fatet. På nästa vandring blir det gåvoutdelning. Det blir nästan som julafton då. Så se nu fram emot två givande vandringar.

Så läs oss och låt dina ögon
och din mun glädja sig åt fruktfatet.

Ger vandringen
ilskor, grubblor, tröstor och glädjor?

Kontakta då Bengt genom att klicka på
författarnamnet för denna artikel.

Men först en översikt:

de heligas samfund

Vandring 51 Kyrkans folk lever
tillsammans

Vandring 52 Kyrkans folk lever i
dopet

Vandring 53 Kyrkans folk lever av nattvardens
hälsodryck

Vandring 54 Kyrkans folk lever i
bön

Vandring 55 Kyrkans folk lever av
Ordet

Vandring 56 Kyrkans folk lever för att
bära frukt

Vandring 57 Kyrkans folk lever av himmelska
gåvor

Vi skriver med stora bokstäver:

EN HELIG
ALLMÄNNELIG KYRKA
Temat är: Andens
frukt

Vi stannar till vid fyra
tank- och tänkstationer

Andens frukt växer fram
Andens frukt
är ett porträtt av Jesus
Andens frukter -
vilka är de?
När Andens
frukt tar slut

Och så till sist:
Reflektionen

1. Andens frukt växer fram

Andens frukt växer fram. Gåvorna kan komma snabbt. Frukten växer långsamt. Frukten är inte mina gärningar. Köttet har gärningar. Köttets gärningar är uppenbara skriver Paulus i Gal 5:19
Vad köttet ger är lätt att se, säger X2000. Där mitt stora Jag regerar och står i centrum blir det så mycket som är smutsigt och dumt. Det blir splittringar och intriger. Köttet ger kätterier, står det. (Min skrivmaskin brukar stava fel så att det i stället blir att köttet ger kätterier)

Andens frukt växer fram. Växandet är alltid ett mysterium. Men vi kan ändå förstå hur det sker. När levande vatten faller över Ordets frö, som såts ut i våra hjärtan, och kärlekens värme är i rörelse, då börjar det som såts att gro, växa, spira. Ett nytt liv kommer fram. Rötter söker sig ned i marken, stjälken skjuter i höjden, plantan växer, bladen tittar fram och blommorna slår ut. Det finns tider i våra liv då det blir en ny vår En ny friskhet kommer över oss och in i oss. Blommorna slår ut och blomkalkarna öppnar sig mot Herren och det blir en ny lovsång, en ny kärlek, en ny glädje och en helt annan klarsyn (Kanske den erfarenhet man kallar "andedopet" kan beskrivas så).

Men "ofta tystnar här vår sång". Något händer. Blommorna faller av. Allt känns visset. Jag får svårt att begripa mig på mig själv och på Gud. Varför vissnar allt så fort? Jag trodde att jag hittat ett nytt liv och en ny glädje. På det stora mötet och i den härliga gudstjänsten kändes allt så underbart. Men nu efteråt känner jag mig så ful och så visnen och så tråkig....

Det är nu jag kan börja upptäcka vad som är Guds mening med mitt liv. Ty den var inte att jag skulle stå där och blomma och bli beundrad. Det är viktigt att blombladen får falla av. För då kan något mer hända. Vad händer? Det kommer fram en liten kart. Och den blir större och större och större. Det är frukten som växer fram. Meningen med mitt liv var inte att JAG skulle förverkliga MIG. Guds mening med mitt liv var att jag skulle frigöras från mig själv, från mitt eget stora och tröttsamma och ömtåliga Jag. Andens frukt är ju livet från Jesus. Det är Jesu sinne, Jesu karaktär, som Anden vill förverkliga i mig. Jag får något från Jesus att ge till de människor som kommer i min väg. Människor omkring mig mår betydligt bättre om det blir så. Frukten är ju till för dem som kommer i min väg. Äppelträdet äter inte själv sina äpplen.

2. Andens frukt är ett poträtt av Jesus

Frukten är Andens frukt. Det är alltså inte mina ansträngningar det är fråga om. Eller min duktighet. Andens frukt är den helige Andes verk i mig. Den är resultatet av att den helige Ande får arbeta in livet i Jesus i mig, får arbeta fram Jesu sinne och Jesu karaktär. Men detta sker inte utan min vilja. Anden väntar på mitt ja för att få utföra detta verk. Låt er uppfyllas av Anden (Ef 5:18). Och jag säger inte nej när den helige Ande vill dra mig in till platsen där detta sker, in i det kraftfält som vi är döpta in i. Vi är döpta in i Kristus (Rom 6:3, Gal 3:27). Jesus själv beskriver vad som händer där: Om någon förblir i mig och jag i honom, bär han rik frukt (Joh 15:5). När jag lever i kraftfältet flyttar kraftfältet in i mig. När jag umgås med evangeliet om Jesus fyller detta min inre värld. Jag får leva ett rikt liv. Målet för den helige Andes verk är att vi skall bli Jesus lika (se 1 Joh 3:2). Paulus uttrycker det så här: Vi skall formas efter hans Sons bild (Rom 8:29).

Därför kan du se Andens frukt som ett porträtt av Jesus. Se Jesus bakom varje frukt. Och tänk: Det är denna bild av Jesus som den helige Ande vill omforma mig till. Men detta kan vara mycket smärtsamt. Jag måste låta mig förändras, renas, ansas, tuktas. Men vad bra människor omkring mig får om det blir så.

3. Andens frukter - Vilka är det?

Vänlighet

(Folkbibeln och X2000 har vänlighet. 1917 har mildhet. Giertz översätter med älskvardhet)

Det är Jesu vänlighet, som växer fram.

Det är Jesu vänlighet, mildhet och älskvardhet som växer fram. Denna frukt växer fram när jag umgås med Jesus, min vän den bästa. Jesus är en vän till publikaner och syndare (Matt 11:19). När vi hör ihop med Jesus och lyder honom, kan vi få höra hur han säger till oss:

Vänner kallar jag er (Joh 15:13-15).

Vänskap är tvåvägskommunikation. Man ger och tar emot. Motsatsen till att vara vänlig är att vara hård, oförsonlig, dömande. Jesus kunde vara mycket vänlig mot syndare som ville bättra sig och hitta ett nytt liv. Men han kunde vara mycket skarp när han mötte hyckleri och falskhet. Vänlighet - eller mildhet - utesluter inte fasthet.

Tänk till:

Vanlig mänsklig vänlighet kan ibland vara rätt yttlig.

Kan vår uppfattning av vänlighet fördjupas av detta ord av Jesus:

Detta är mitt bud att ni skall älska varandra

så som jag har älskat er.

Ingen har större kärlek

än att han ger sitt liv för sina vänner.

(Joh 15:12-13)

Dröj en stund vid de orden: så som jag har älskat er ...

Godhet

Det är Jesu godhet som växer fram.

När det är morgon mellan fjällen, kan man höra hur "bäck och flod och kvittrande fåglar sjunger: Gud är god" (Sv Psalm 179).

När vi umgås med Jesus får vi smaka och se att Herren är god (Psalt 34:9, jfr 1 Petrus 2:3). Jesus är den gode Herden. Hans godhet är inte en allmän snällhet. Han ger sitt liv för oss. Han engagerar sig i vår problematik genom att tala till oss, lyssna till oss, lära känna oss, låta oss lära känna honom (se Johannes 10).

Han är den som kan hjälpa oss när livet far hårt fram mot oss och vardagslyckan smulas sönder. Det är lätt att fastna i vad den Onde och det onda ställer till med. Vi behöver gång på gång be: Fräls oss från ondo. Rädda oss från den Onde och det Onda. Den som räddar oss är Han som kallas den gode Herden. Han är den som kan förändra vårt inre genom att utgjuta sin kärlek i oss. Kärleken vållar inte en medmänniska något ont, (se Rom 13:10). Kärleken har hittat ett nytt vapen mot ondskan. Kärleken besegrar det onda med det goda (se Rom 12:21).

Det ligger en värme i ordet godhet. Vi behöver låta Jesu godhet få komma in i oss. Och få komma ut från oss till någon av de många som fryser i denna värld.

Tänk till:

Dröj en stund här.

Se dig själv som en vacker gren i vinstocken.

Unna ditt inre att få andas ut allt styggt

och att andas in godhet, värme, kärlek från Jesus.

Trohet (trofasthet)

(Folkbibeln har trohet, Giertz har pålitlighet, 1917 och X2000 har trofasthet.)

Det är Jesu trofasthet, som växer fram.

Är trohet och trofasthet en bristvara idag? Vi vet mycket om svek, trolöshet och ytlig ombytlighet. Var finns vännerna som håller ut med mig när "allting annat sviker och bedrar"? I Gamla Testamentet klagar Gud ofta över sitt trolösa folk. Varför far du än hit än dit för att ta en annan väg? (Jeremia 2:36). Man drivs inte av Anden utan

hänger med bara "när anden faller på". Jag gör vad jag "känner för". Förr fanns det "de obotligt trofasta" som höll ut med sin gamla församling och dess gudstjänster, även om det var mycket fel både på präst och kantor och församlingsbor.

De höll ut därför att de mött den trofaste Herren. De har förstått hans kallelse: Han som kallar er är trofast, (1 Thess 5:24). De har erfarenhet av att det gick att lita på honom: Herren är trofast, han skall styrka er (2 Thess 3:3). De har överlåtit sina liv till honom. I kvällens completerium (aftonbön) har de sjungit responsriet:

I dina händer, Herre Gud, befaller jag nu min ande.

Du förlossar mig, Herre, du trofaste Gud.

Umgänget med den trofaste Herren har gjort dem trofasta. De har blivit sådana som andra kan lita på. De ger inte upp när det blir svårt. De är trogna och uthålliga i sin tjänst och i sin vänskap. Trofastheten syns inte så mycket. Man kan bara se den under en längre period. (Se vidare Psalt 31:6, 1 Kor 1:9, 10:13, 1 Joh 1:9). Trohet och Trofasthet är en Andens frukt som växer fram i det dagliga umgänget med den trofaste Herren. Jesu sista ord handlar om trohet: Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut (Matt 28:20).

Psalm 59:3
O Jesus,
bliv när oss, bli när oss alltfört.

Och sköt oss och bär oss som alltid du gjort.

Ja, amen, din trohet skall bringa oss fram.

Lov pris tack och ära /3/ vår Gud och vårt Lamm.

Tänk till:

Den vackra grenen i vinstocken (som är du) måste stanna kvar där. Trohetens frukt väntar på att få växa och mogna.

Stanna och tala med Herren om förnyad trohet och trofasthet i ditt liv.

Andas ut din trolöshet och andas in hans trofasthet.

Mildhet (ödmjukhet)

(1917 har här saktmod. Folkbibeln har mildhet. X2000 har ödmjukhet)

Det är Jesu mildhet och ödmjukhet som här växer fram.

Jesus säger: lär av mig ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Jesu ödmjukhet är vänd mot alla som bär på tunga bördor. Hos honom finner vi vila. Då skall ni finna ro för era själar (Matteus 11:29). Där finns mycket missbruk av det ordet ödmjukhet. Man vill tvinga andra att vara ödmjuka. Man ställer krav på dem. Man trampar på den svage. Jante säger: "Du ska inte tro att du är något". Vi talar om falsk ödmjukhet. Den som tror sig vara ödmjuk är ofta mycket högmodig. Det finns falska former av andlighet, som klär ut sig i ödmjukhet (Se Kolosserbrevet 2:16). För greker och romare var ödmjukhet något mycket föraktligt. För många svenskar är det också så. Det luktar herrskap och tjänstefolk om ordet ödmjukhet. Vi behöver Jesus för att förstå ödmjukhet rätt.

Själva ordet öd-mjuk betyder "som lätt blir mjuk". Ödmjuk är att vara mjuk inför Gud, så att han kan forma ens liv. Motsatsen är att bli hård och förhärda sig. Ordet saktmod betyder modet att vara mild och mjuk. Det är kanske modet att våga gå sakta och mjukt fram, befriad från lusten att slå sig fram och hävda sig. Men några saktmodiga människor finns inte sedan den översättning vi kallar X2000 kom.

Jesus vill med sitt liv peka på äkta ödmjukhet. Han som var hos Gud och lekte bland änglarna på de himmelska ängarna och ibland kunde sätta sig på en tron av kristall, han stiger ned, ödmjukar sig, blir lydig. Jesus vill med sitt liv peka på att den störste vågar vara den minste. Den Högste Gudens Son ställer sig på tillvarons nedersta trappsteg. Han som är Herre gör slavgörat. Han tvättar lärjungarnas fötter och säger: Om nu jag, er Herre och Mästare, har tvättat era fötter, är också ni skyldiga att tvätta varandras fötter. Jag har gett er ett exempel, för att ni skall göra som jag har gjort mot er (Joh 13:14-15).

Ödmjukhet är Andens frukt som växer fram när grenen blir kvar i vinstocken. Saven och kraften från vinstocken Kristus ger mig ett rikt inre liv. Jag vet vem jag är. Jag får en inre trygghet. Jag vågar stiga ned, ty jag vet att jag redan är det största man

kan bli: Ett Guds barn. "Jag vågar vara den jag i Kristus är, den i hans tanke, den i hans kärlek, den i hans ögas eviga ljus jag är" (Psalm 87:1).

Tänk till:

Vad tänkte du på när du hörde ordet ödmjukhet innan du läste detta?

Vad tänker du när du läst detta?

Jesus gör med sitt liv V-tecknet, segertecknet. Först går det ned, sedan går det upp. Slå upp i din bibel Filipperbrevet 2:5-11 och begrunda&.

Självbehärskning

(Så översätter Folkbibeln, X2000 och Giertz. NT 17 har återhållsamhet. Hedegård har självtukt.)

Det är Jesu självbehärskning som växer fram.

Vi behöver vara mycket tillsammans med Jesus för att lära oss hemligheterna med hans "annorlunda-liv". Vårt tråkiga levnadssätt talar ju i stället om att inte behärska sig. Lev ut, lägg inte locket på dina känslor. Och så lever vi ut våra lustar, häver ur oss vrede, elakhet, avund, girighet& och bakom oss ligger människor som blivit föremål för vår oförmåga att behärska oss.

När den helige Ande arbetar in Jesu liv i oss får vi kraft att styra oss själva. Jag behöver inte vara slav under mina begär eller under mitt humör. Eller regeras av sömn och mat och sexualliv och nöjen och äregirighet.

En som är präst/pastor bör be mycket om denna frukt, (se Titus 1:5-8, jfr 1 Kor 9:25-27). Självbehärskningen skall dock ske i en evangelisk anda och inte i lagisk träldom, (se Kol 2:20-23).

Det grekiska ordet för självbehärskning betyder ungefär "styrka inne i". Självbehärskning är en Andens frukt, som mognar under den helige Andes ledning. Jag lär mig att vara måttfull, återhållsam. Andens frukt självbehärskning dödar inte spontaniteten eller iveren utan ger den en ny källa - det som Hesekiel kallar "ett nytt hjärta" (Hes 36:26)

"en styrka inne i". Självbehärskning är en Andens frukt och därför är den en inre, andlig kraft som tar sig uttryck i det yttre livet. Paulus uttrycker denna livshållning som en stark befrielse från yttre omständigheter: Jag kan leva enkelt och jag kan leva i överflöd. Med allt och med alla förhållanden är jag förtrogen. Jag kan vara mått och jag kan vara hungrig, leva i överflöd och

lida brist. Allt förmår jag i honom som ger mig kraft (Filipperbrevet 4: 12-13).

Tänk till:

När jag lever i Kristus flyttar hans liv in i mig.

Om någon förblir i mig och jag i honom, bär han rik frukt.
(Joh 15:5)

Var nyfiken på att hitta självbehärskningens frukt i det krafftältet.

3. Andens frukter - Vilka är det?

Andens frukt omtalas i Galaterbrevet 5:22-23. X2000 har "frukter". Men grekiskan har frukt i singularis. Kanske man kan se det som en vindruvsklase med nio frukter på. Varje frukt är ju ett uttryck för kärlek. Därför kan man sätta kolon efter kärlek och se de andra frukterna som olika uttryck för kärlek. Vi lyssnar nu till Jesu ord:

Jag
är vinstocken, ni är grenarna.

Om någon förblir i mig och jag i honom,

bär han rik frukt,

ty utan mig kan ni ingenting göra.

(Joh 15:5)
Hör hur
Jesus nu inbjuder dig att hitta din rätta

plats i honom, där du får bära rik frukt och
leva

ett rikt liv.

Se dig själv nu som en vacker gren i vinstocken.

Se hur grenen dignar av frukt:
Andens frukt är
kärlek:

glädje, frid, tålamod, vänlighet,

godhet, trohet (trofasthet),

mildhet, självbehärskning

Kärlek

Det är Jesu kärlek som växer fram.

Det är viktigt att stanna till inför Jesus. Annars kan "kärlek" bli vad som helst. Man utnyttjar den andre för sig själv. Man är snäll mot den andre bara för att själv bli omtyckt.

Jesus älskade så det gjorde ont. Han gick i döden för oss. Vi behöver umgås mycket med Jesus. Du liknar den du är tillsammans med. Är du kväll efter kväll tillsammans med TV:n blir du lika fyrkantig och tråkig och krävande som TV:n. Är du tillsammans med Jesus får du hans sinne, hans ömhet. Du får lära dig se människor omkring dig med hans möjligheter. Du får av honom hjälp att älska också de svårälskade. Jesus älskar inte oss människor därför att vi är så älskvärda. Men vi får vårt värde därför att Jesus älskar oss.

Jag kan inte anstränga mig fram till denna kärlek. Det är Andens verk, (se Rom 5:5). Anden fyller oss med kärlek från Jesus och till Jesus. Den kristne är aldrig mer lik Jesus än då han älskar. Det är just detta som är Andens avsikt. Han vill göra oss Jesus lika. Men kärleken kostar! Ingen har större kärlek än att han ger sitt liv för sina vänner (Joh 15:13). Detta att bli lik Jesus är en process som pågår hela livet, (se 2 Kor 3:18).

Tänk till:

Stanna till en stund vid vinstocken. Se dig själv som en vacker gren i vinstocken.

Lyssna sedan på din andning. Andas ut och andas in.

När du andas ut ge då ifrån dig din brist på kärlek, besvikelser, missmod, alla suckar &

När du andas in, andas då in doften från vinstocken, Jesu kärlek &

Glädje

Det är Jesu glädje, som växer fram.

Det är viktigt att stanna till inför Jesus. Annars kan "glädje" bli vad som helst. Vi jagar efter förströelse. "Vi har blivit ett folk som håller på att roa ihjäl sig" (Huxley). Vi frågar mer efter underhållning än livshållning.

Glädjens frukt växer fram då vi lyssnar in Jesu ord i oss och låter Jesu ord vattnas med bön. Detta har jag talat till er, för att min glädje skall vara i er och för att er glädje skall bli fullkomlig, (Joh 15:11 jfr 16:24). Glädjen kan stå som en beteckning på själva frälsningen, allt det som gemenskapen med Jesus innebär: Guds rike består inte i mat och dryck utan i rättfärdighet och frid och glädje i den helige Ande (Rom 14:17). Den helige Ande skapar i oss en glädje som kan finnas trots yttre svårigheter. Paulus skriver till de kristna i Tessalonika: Ni blev våra efterföljare, ja, Herrens, när ni mitt under svåra lidanden tog emot ordet med den glädje som den helige Ande ger (1 Thess 1:6, jämför Apg 13:48-52). Glädjen i Nya Testamentet blir som starkast i jobbiga situationer, (se Jakob 1:2, 1 Petrus 1:6,8) I förföljelsetider uppmanar Jesus oss att hoppa av glädje, (Lukas 6:23 , i X2000 dansar man). Många vill ta ifrån oss glädjen men ingen skall ta er glädje ifrån er, säger Jesus i Joh 16:22. Saker och ting och kropp och kläder kan de ta ifrån oss. Men inte glädjen. Varför? Glädjen är Jesus och han bor i oss.

Tänk till:

Du vill hitta det som kan göra dig verkligt glad på djupet?

Stanna då till en stund vid Jesu glädje ..

Du ser en källa som porlar och leker och sjunger.

Ni skall ösa vatten med fröjd ur frälsningens källor.
(Jes 12:3)Drick!

Frid

Frid och fred är samma ord. På hebreiska heter det Shalom som har grundbetydelsen "helhet". På latin heter det pax, som kommer av ett ord som betyder hopfoga. Jag är inte splittrad utan sammanfogad, samlad. Grekiskan har eirene, som anger ett tillstånd av frid/fred. Svenska språket är rikt. Vi har två ord för det som på andra språk är ett ord: frid och fred.

Det är Jesu frid som växer fram.

Jesus är vår frid och vår fred, (se Ef 2:14). Att ha frid med Gud är att ha det rätt ställt med Gud. Jag kan ha frid med Gud även om nerverna krånglar och bubblar.

Jesus ger oss denna frid, (se Joh 14:27).
När vi har frid och fred med Gud driver detta oss att ha frid
och fred med människor: Håll
fred med alla människor så långt det är
möjligt och beror på er (Rom 12:18). Glädjen och friden är en
försmak av det himmelska livet: Må hoppets Gud uppfylla er med all glädje och
frid i tron, så att ni överflödar i hoppet genom den
helige Andes kraft (Rom
15:13).
Frid/fred är en Andens frukt
som jag får när jag håller ihop med vinstocken
Jesus.

Tänk till:

Den uppståndne Jesus går genom dina stängda
dörrar och säger:

Frid vare med er.
(Joh 20:19)
Du kan
höra hans röst nu:

Min frid ger jag er.

Inte ger jag er en sådan frid som världen ger.

Låt inte era hjärtan oroas och var inte
modlösa. (Joh
14:27)

Stanna till:
Låt friden från Jesus bara strömma in i dig

Då skall Guds frid, som
övergår allt förstånd,

bevara era hjärtan och era tankar i Kristus
Jesus. (Fil 4:7)

Tålamod

Det är Jesu tålamod, som växer fram.

Vi behöver se på Jesus
och lära oss av Jesus. Annars blir tålamodet inte en
frukt utan tröttsamt krav. Vi har ju svårt med
tålamodet. Vi reagerar surt: "Hur mycket ska man egentligen
tåla?" Vi har förlorat förmågan att vänta,
vara stilla. Vi stressar och jagar och "alla har brått, ingen
har tid, alla har sitt att göra" (Sv Psalm
255). Tjuren Ferdinand har mycket att lära oss, han som
luktar på blommor vid sin korkek. Visserligen kan han bli
fruktansvärt arg också. Men han blir av med sina
aggressioner genom ett hastigt jogginglopp runt ängen.
Jesus har ännu mer att lära oss.
Jesus säger: "Kom med mig till en
öde plats där vi kan vara ensamma, och vila er lite" Det
var så många som kom och gick att de inte ens fick tid
att äta (Markus

6:31).

Jesus är vårt exempel, som vi skall se på när vi får det svårt, (se 1 Petr 2:21-23). Genom att se på Jesus och hans exempel får vi "mod att tåla". Vi vågar gå in i svårigheter. Vi får kraft att inte ge upp.

Tänk till:

Hebreerbrevet uppmanar oss att se på Jesus och att tänka på Jesus.

Lyssna nu inåt till den uppmaningen och dröj där:

Låt oss ha blicken fäst vid Jesus, trons upphovsman och fullkomnare, som i stället för den glädje som låg framför honom utstod korsets lidande utan att bry sig om skammen och som nu sitter på högra sidan om Guds tron.

Tänk på honom som måste uthärda sådan fiendskap från syndare, annars tröttnar ni och tappar modet.

(Hebr
12:2-3)

Klicka nu
här för att fortsätta med:

4. När frukten tar slut

Om du saknar någon av Andens niofaldiga frukt är receptet inte att ta sig i kragen och försöka och försöka och anstränga sig att arbeta fram lite mer kärlek, tålmod och glädje ... Sådana ansträngningar är som julgransfrukter man hänger på. Människor är ofta väldigt känsliga för vad som är äkta eller inte.

Och om du saknar frukt måste receptet vara: Bli stilla hos Jesus. Bekänn som synd din brist på kärlek, tålmod..... Tala med honom hur svårt du har det med vissa människor. Tag sedan emot förlåtelsen och reningen från Jesus. Öppna dig för honom. . Se dig själv som en vacker frukt i vinstocken. Låt hans liv strömma in i dig. Det är då frukten växer fram, den frukt som förhärligar Fadern.

Nu kan det ju också hända att du har frukt, men när någon plockar frukten från dig får han ett surkart. Frukten har inte hunnit mogna än. Receptet måste då vara att du unnar dig att få komma in i solvärmen och kärleken från Jesus.

Hemligheten med Andens frukt hittar du i Joh 15:5: Om någon förblir i mig och jag i honom, bär han rik frukt. Frukterna växer fram i det kraftfält som heter i Kristus. Och frukterna är alltid till för din nästa. Du får något från Jesus att ge till dem som kommer i din väg. Äppelträdet äter aldrig själv sina äpplen. Det står där och sträcker sina grenar mot dem som

kommer i dess väg.

Du kan aldrig förändra
någon människa omkring dig. Men Gud kan
förändra dem då han först fått
förändra och omforma dig. Kan du känna Faderns
längtan efter att få bjuda människor omkring på
ett stort fat med härlig frukt?

Ger vandringen
ilskor, grubblor, tröstor och glädjor?

Kontakta då Bengt genom att klicka på
författarnamnet för denna artikel.

Reflektion

Reflektion:

Samtala med dig själv och/eller med någon annan:

(Sänd gärna in dina reflektioner till oss)

Se utvecklingen från frö till frukt.

Tänk igenom den långa process som behövs för att Andens frukt skall mogna i ditt liv.
Se Andens frukt som ett porträtt av Jesus.

Ta fram händelser ur Jesu liv och visa hur frukten berättar om honom.
Se dig själv som en vacker gren i vinstocken. Gläd dig över de nio frukterna. Lär dig by heart vad de heter. Men vad ska du med dessa frukter till?

- Plötsligt tar tålamodet slut.
Och kärleken och glädjen och Vad gör du?

Ger vandringen
ilskor, grubblor, tröstor och glädjor?

Kontakta då Bengt genom att klicka på kontakt sida längs ner.

